CONCLUSIE VAN ADVOCAAT-GENERAAL
C. O. Lenz
van 2 oktober 1990 *

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

1. Het komt mij voor dat ik in de zaak die zojuist werd behandeld, onmiddellijk conclusie kan nemen.

2. Ons is meegedeeld, dat het Bundesfinanzhof dient uit te maken of zes bindende tariefinlichtingen juist zijn. Met de toestellen waarop de inlichtingen betrekking hebben, worden bewerkingen voor de chromatografie uitgevoerd, die voornamelijk bestaan uit metingen van elektrische grootheden, doch de toestellen beperken zich niet ertoe de gemeten waarden van deze grootheden aan te geven. Naar de Commissie heeft verklaard, is de chromatografie een chemische analysemethode, met behulp waarvan bepaalde componenten van een mengsel van stoffen worden vastgesteld. Dit gebeurt in de vorm van een kleurenfoto (chromatogram), waaruit zowel kwantitatieve als kwalitatieve inlichtingen over de samenstelling van de stof kunnen worden gewonnen, en het toestel functioneert aldus, dat geregistreerde elektrische signalen naar hun spanning worden vastgelegd (dus gemeten) en vervolgens worden vergeleken met in het geheugen opgeslagen waarden (programma's) en aldus worden geanalyseerd. Deze laatste bewerking houdt dus meer in dan het louter aangeven van een meetwaarde.

3. De Oberfinanzdirektion, verweerster, is van mening dat deze toestellen dienen te worden ingedeeld onder post 930 81 90 van de gecombineerde nomenclatuur.[1] Deze tariefpost heeft onder andere betrekking op toestellen voor het meten of het verifiëren van elektrische grootheden met registreerinrichtingen. Daarentegen is verzoekster van mening, dat hier post 8471 20 van toepassing is, waarin onder meer digitale gegevens verwerkende machines worden vermeld.

4. Volgens de verwijzende rechter, die zich beroept op de tekst en het algemene spraakgebruik, is een indeling onder post 9030 waarschijnlijk niet mogelijk, omdat zijns inziens enkel toestellen die bestemd zijn om te meten en de waarde van de gemeten grootheden aan te geven, kunnen worden geacht voor het meten bestemd te zijn.

5. Verzoekster in het hoofdgeding heeft zojuist naar haar verklaringen voor het Bundesfinanzhof verwezen. Daarin had zij het standpunt verdedigd, dat de betrokken toestellen niet geschikt waren voor het meten van een elektrische grootheid, doch dat zij enkel bestemd waren voor de transmissie van de eigenlijk van belang zijnde natuurkundige gegevens. Een telefoon bij voorbeeld gebruikt ook elektrische spanning voor de transmissie van akoestische signalen. Niemand zal een telefoon als een toestel voor het meten van elektrische spanning aanmerken. In beginsel zou bij elke elektrische of elektromagnetische transmissie van gegevens volgens verweerder het ontvangtoestel een toestel voor het meten van een elektrische grootheid zijn. Deze opvatting zou kennelijk niet stroken met de werkelijkheid.

6. Ook de Commissie acht een uitlegging van genoemde post verdedigbaar, volgens welke de in het hoofdgeding te beoordelen

* Oorspronkelijke taal: Duits.

1 — Verordening (EEG) nr. 3174/88 van de Commissie tot wijziging van bijlage I van verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB 1988, L 298).

toestellen niet daaronder zouden vallen. Wel bestaan er ten aanzien van soortgelijke en vergelijkbare toestellen andersluidende indelingsverordeningen van de Commissie [EEG) nrs. 2054/83; 2334/83; 1368/87] en ook een afwijkend tariefbesluit van de Commissie [2], dat overeenkomstig het advies van het Comité nomenclatuur is vastgesteld, en werd bovendien ten aanzien van twee van deze verordeningen [3], waarin nog wordt verwezen naar een tariefpost 90.28 A II a van het gemeenschappelijk douanetarief, in verordening (EEG) nr. 648/89 vastgesteld, dat voortaan het overeenkomende nummer van de gecombineerde nomenclatuur gold.

7. De Commissie zelf heeft evenwel erkend dat deze opvatting na het arrest in zaak 19/88 [4] niet meer houdbaar is. In dit arrest werd met betrekking tot de uitlegging van tariefpost 90.28 A van het gemeenschappelijk douanetarief verklaard, dat slechts als toestellen voor het meten van elektrische grootheden kunnen worden aangemerkt, toestellen welke voor dergelijke metingen bestemd zijn, doch niet toestellen waarmee dergelijke metingen enkel worden verricht ter controle van elektronische onderdelen.

8. Uitgaande van dit arrest kan dus niet worden gesteld, dat de ingevoerde goederen als toestellen voor het meten van elektrische grootheden kunnen worden aangemerkt.

2 — PB 1986, C 102, blz. 8.

3 — Verordeningen (EEG) nr. 2054/83 van 17 augustus 1983 (PB 1983, L 224, blz. 4) en (EEG) nr. 2334/83 van 26 juli 1983 (PB 1983, L 202, blz. 7).

4 — Arrest van 28 februari 1989 (zaak 19/88, International Container et Transport (ICT)/Direction générale des douanes et droits indirects, Jurispr. 1989, blz. 577; summiere publikatie).

9. In het kader van de onderhavige procedure is geen enkel gegeven aangevoerd op grond waarvan de juistheid van genoemd arrest in twijfel kon worden getrokken. Inderdaad moet dus worden aangenomen, dat de genoemde indelingsvoorschriften — zoals door de verwijzende rechter is overwogen — ongeldig zijn, omdat zij namelijk niet gedekt worden door verordening nr. 97/69 van de Raad betreffende de maatregelen die moeten worden getroffen voor de uniforme toepassing van de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief. Volgens deze verordening mogen de bepalingen tot toelichting van het gemeenschappelijk douanetarief niet indruisen tegen de tekst ervan. [5]

10. Zoals ik reeds heb vastgesteld, werken de betrokken apparaten aldus, dat elektrische signalen door analysetoestellen worden gemeten, deze signalen in digitale signalen worden omgezet en vervolgens worden vergeleken met vooraf geprogrammeerde gegevens. Daarentegen worden de elektrische meetwaarden niet aangegeven. Zij worden namelijk nog verder gebruikt. Derhalve kan niet worden aangenomen dat ze tot de categorie van de onder post 9030 van de gecombineerde nomenclatuur vermelde toestellen voor het meten van elektrische grootheden behoren.

11. Evenmin kan, zoals de Commissie betoogt, worden gesteld, dat ze bestemd zijn voor het verifiëren van elektrische grootheden, juist omdat zij niet tot doel hebben, de aanwezigheid van elektrische grootheden te verifiëren en de eigenschappen ervan te bepalen.

5 — Verordening (EEG) nr. 97/69 van 16 januari 1969 (PB 1969, L 14, blz. 1).

12. Mitsdien geef ik in overweging, de gestelde vraag te beantwoorden als volgt: Bij een juiste uitlegging van post 9030 van de gecombineerde nomenclatuur, kunnen de in de prejudiciële vraag beschreven microgestuurde analysetoestellen voor de chromatografie niet onder deze post worden ingedeeld.